

Dr Radovan V. Pejanović je student (magistrant, doktorant) Univerziteta u Beogradu, ali je ceo radni vek proveo na Univerzitetu u Novom Sadu, gde je prešao put od asistenta do redovnog profesora. Za redovnog profesora izabran je 1997. godine, za naučnu oblast ekonomija (i agrarna ekonomija). Bio je šef Katedre na Departmanu za ekonomiku poljoprivrede i sociologiju sela i rukovodilac Centra za ruralni razvoj. U jednom trenutku životne i profesionalne zrelosti i mudrosti, smatrao je da treba da se angažuje u tzv. društveno odgovornom radu za Univerzitet. Na Poljoprivrednom fakultetu bio je prodekan za finansije (u tri mandata), potom na mestu prodekana Univerziteta u Novom Sadu, a 1. januara 2015. godine stupio je na dužnost v.d. rektora.

-To su mesta koja nisu posebno plaćena, ali traže celog čoveka i treba doneti odluku da li si sposoban da nešto daš društvu, da uradiš i ostaviš trag za sobom. To je bila premisa i opredeljenje i ja ponosno ističem da sam se maksimalno angažovao u tome što sam radio. Uvek može neko da me voli ili ne, da me hvali ili osporava, ali dela govore - objašnjava dr Pejanović, koji je između ostalog član velikog broja organizacionih, naučnih i programskih odbora, kao i radnih grupa, komisija, ekspertskih timova i sl. Sudski je veštak za ekonomsko-finansijsku oblast, ovlašćeni računovođa, revizor i procenitelj. Autor je preko 700 stručnih radova, preko 30 knjiga.

Jedan od rezultata koji sa zadovoljstvom ističe jeste izgradnja centralne zgrade Univerziteta u Novom Sadu, započete pre četvrt veka, a dovršene na 53. rođendan Univerziteta (2013).

- Kada smo pre šest godina prof. dr Miroslav Vesković kao rektor i ja, u zvanju prorektora za finansije i investicije sa zadatkom, da kao ekonomista preuzmem ključnu ulogu, započeli proces dovršavanja izgradnje ovog objekta, uspeli da uz pomoć Vlade Republike Srbije i tada Ministarstva prosvete i sporta, Vlade Autonomne Pokrajine, posebno Sekretarijata za nauku i tehnološki razvoj, saizgradimo jedno velepno zdanje. Danas je to centralna zgrada našeg, jednog od najmodernijeg kampusa u jugoistočnoj Evropi, mesto nauke, obrazovanja i kulture, gde se organizuju izložbe, manifestacije, sve što je vezano za Novi Sad, Pokrajinu i Univerzitet - istakao je dr Pejanović.

Druga stvar koju dr Pejanović ostavlja na Univerzitetu kao trag svog bitisanja jeste formiranje Fondacije za izgradnju stanova mladih naučnih radnika i umetnika. Po njegovim rečima padom socijalizma pala je i socijalna, humana ideja o rešavanju stambenih problema mladih ljudi. Danas, gotovo niko ne razmišlja, niti se bavi rešavanjem stambenog pitanja. Zato je na Univerzitetu u Novom Sadu formirana Fondacija na čijem čelu je, već osam godina, dr Pejanović. Prvo je prikupljen novac (80 miliona od Vlade AP Vojvodine, osnivača Univerziteta i

50 miliona od Ministarstva za prosvetu i nauku Republike Srbije), kupljeno zemljište, isplaćene komunalije, i za šest godina, koliko Fondacija aktivno radi, završene su četiri zgrade na Novom naselju u Ulici Stanoja Stanojevića i na taj način oko 150 mladih ljudi sa Univerziteta dobilo stanove, veličine od 30 do 60 m². Stanovi nisu veliki, ali je na taj način zasustavljen „odliv mozgova“, a posredno izvršen je pozitivan demografski uticaj, jer su ti ljudi zasnovali porodice. Uspostavljena je i saradnja sa Državnim tehničkim univerzitetom u Uhti (Republika Komo), sedištu ruske naftne industrije. Rezultat te saradnje je otvaranje studijskog programa "Industrijsko inženjerstvo u eksploataciji nafte i gasa" na Tehničkom fakultetu "Mihajlo Pupin" u Zrenjaninu (delu Univerziteta u Novom Sadu). Ove jeseni prva generacija od 50 studentata je završila prvu godinu, a isto toliko je upisano brućoša. Veliku ulogu u ostvarivanju ove saradnje imao je "NIS Gazprom Neft" i gospodin Kiril Kravčenko, generalni direktor NIS-a.

Drugi ruski univerzitet sa kojim je Univerzitet u Novom Sadu uspostavio sjajnu saradnju je Državni univerzitet „N. I. Lobačevski“ (prva državna institucija visokog obrazovanja u SSSR) u Nižnjem Novgorodu, gradu pobratimu Novog Sada, gde je na Filološkom fakultetu otvoren studijski program Srbistika, gde će predavači biti i naši profesori. Na taj način ne samo da je afirmisan Univerzitet u Novom Sadu već i cela Srbija.

Saradnja sa prestižnim univerzitetima diljem Evrope je permanentna i na visokom nivou.

U okviru Univerziteta uspostavljeni su dobri odnosi, dobra organizacija i saradnja što je jako bitno za instituciju koja u svom sastavu ima 14 fakulteta, dva instituta, 50.000 studenata, 5.000 zaposlenih. Sa jednim tako velikim sistemom treba umeti uspešno upravljati i u svemu tome biti konkurentan jer Srbija ima čak 10 privatnih i 8 državnih univerziteta. Za jedno ovakvo tržište to je ogromna gužva, a Univerzitet u Novom Sadu je uspeo da se izbori za cenjeno i poštovano mesto, o čemu svedoče izuzetni rezultati. Sa ovog Univerziteta od osnivanja (28. juna 1960. godine), izašlo je preko 4 hiljade doktora nauka.

Na Univerzitetu egzistira i Fondacija za darovite studente gde je, zahvaljujući kompanijama-donatorima, uspešno realizovano čak 90 stipendija i talenotovanim mladim ljudima obezbeđeno obrazovanje na najvišem nivou. - Univerzitet ima tri paralelne misije: obrazovanje, gde dolaze do izražaja kvalitet i moderni trendovi, i standardi i iskustva EU; istraživanje, gde imamo veliki broj projekata (jedan projekat SENSE je bio uvršten u 20. najizvrsnijih u Evropi i predviđa se da će privući oko 30 miliona evra investicija); preduzetnička misija se odnosi na saradnju sa okruženjem, društvom, privredom. Sa kompanijama i lokalnim zajednicama smo ostvarili zavidan vid saradnje. Našim lokalnim zajednicama potrebna je pomoć u izradi projekata, jer se stalno ponavlja da novca ima ali nema projekata, a upravo je uloga Univerziteta da pomogne da se mladi ljudi osposobe, a lokalne zajednice uključe u projekte, da apliciraju na njih i dobiju nešto sredstava, što je u skladu sa teorijom modernog ruralnog razvoja. Jer, ako budemo samo razvijali centre, a zapostavljali periferiju onda ćemo Srbiju dovesti u vrlo tešku situaciju. Već sada je izražena protivrečnost gde imamo rubne delove koji su u katastrofalnom stanju i prenatrpene gradove sa nizom urbanističkih i drugih problema - saopštio je prof. dr Radovan V. Pejanović.